

РЕШЕНИЕ

№ 4800

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110134699 по описа за 2023 година

Предявени са от ищеца Г. П. Х. срещу Ол Ин Студио ЕООД , обективно кумулативно съединени осъдителни иски , с правно основание чл.128,т.2 от КТ , за заплащане на сумата от **1303,71 лева** ,представляваща незаплатено трудово възнаграждение за периода от 01.04.2023 г. до 14.04.2023 г. , и с правно основание чл.224 от КТ за заплащане на сумата в размер на **707,02лв.** ,представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от шест работни дни.

Претендира се и законната лихва върху главниците от датата на депозиране на депозиране на исковата молба в съда / 22.06.2023год. ,до окончателното им заплащане.

В исковата молба ищцата твърди ,че е сключила с ответника трудов договор № 024/30.11.2021год. ,по силата на който заемала длъжността „мениджър покупко/продажби“ ,с основно месечно трудово възнаграждение 2502,32лв. ,както и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6% за всяка година трудов стаж при настоящия работодател.Твърди и че същото се изплащало в месеца ,следващ този ,в който е положен труда.Бил уговорен и платен годишен отпуск в размер на 20 работни дни.

Със Заповед № 024/13.04.2023год.,считано от 14.04.2023год. било прекратено трудовото й правоотношение като било посочено за изплащане обезщетение по чл.224 от КТ в размер на 707,02лв.,обезщетение за 6 дни неизползван платен годишен отпуск.

Ищцата твърди ,че не и било заплатено полагащото й се трудово възнаграждение за периода 01.04.2023год. до 14.04.2023год. в размер на 1303,71лв. и полагащото й се обезщетение по чл.224 от КТ в размер на 707,02лв.

С допълнителна молба от 10.11.2023год.,по повод писмения отговор на ответника сочи ,че ответника действително е заплатил изцяло претендираната от нея сума на 27.06.2023год.Претендира деловодни разноски,вкл. адвокатско възнаграждение тъй като счита ,че въпреки направеното плащане,ответника е дал повод за образуване на настоящото производство.

В писмения отговор по чл.131 от ГПК ответникът Ол Ин Студио ЕООД е оспорил предявените иски като недопустими,поради извършеното погасяване на претендираните суми.По същество счита същите за неоснователни като погасени чрез плащане.

Счита ,че на ищцата не се следват разноски като претендира същата да бъде осъдена да му заплати 500лв. разноски – уговорено и платено адвокатско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, в тяхната съвкупност и поотделно,приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

Релевантните факти по предявения иск по чл. 128, т. 2 КТ са: наличието на валидно трудово правоотношение през процесния период, полагането на труд от ищеца през същия, размер на трудовото възнаграждение.

Доказателствената тежест е на ищеца.

При доказване на горните факти, в тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга,в случая своевременното плащане на трудовото възнаграждение по посочените в чл.270 от КТ начини.

От представения по делото трудов договор № 024/30.11.2021год. ,Г. П. Х. е заемала длъжността „мениджър покупко/продажби“,с основно месечно трудово възнаграждение 2502,32лв. ,както и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6% за всяка година трудов стаж при настоящия работодател.Съгласно чл.5 от договора ,периодичността на изплащането му е ежемесечно,в месеца следващ месеца ,в който е положен трудът.

Следва да се приеме и че това трудово правоотношение е прекратено ,считано от 14.04.2023год.,предвид Заповед № 024/13.04.2023год.,на посоченото в нея основание – чл.326,ал.1 от КТ , по взаимно съгласие.

Ответникът не оспорва изпълнението на трудовите задължения от страна на ищцата през времето на трудовото правоотношение, както и основанието и размера на обезщетението по чл.224 ,ал.1 от КТ поради което съдът прие за установени тези факти.

Видно от фиш за заплати за април 2023год. ,на ищцата е начислено възнаграждение за отработени дни в месеца,както и обезщетение по чл.224 от КТ в размер на 707,02лв., като след задължителните удържки сумата за получаване възлиза на 1647,97лв.

Фактът на изплащане на дължимото трудово възнаграждение и обезщетение за

неизползван платен годишен отпуск е в тежест на ответника, който представя доказателства в тази насока, а именно преводно нареждане от 27.06.2023год. в което е посочена сумата от 1647,97лв. ,с основание заплата април.

Предвид изложеното ,съдът счита ,че предявените искове,с правно основание чл.128,т.2 от КТ и чл.224,ал.1 от КТ са неоснователни,като погасени чрез плащане в хода на процеса.

Основният спор между страните е концентриран около въпроса за отговорността за разноси.

И двете страни претендират присъждането им.

В случая съдът приема ,че искането на ответника ,да му бъдат присъдени разноси,има основание в чл.78,ал.2 от ГПК ,но не е основателно по следните съображения :

Съгласно уговореното в трудовия договор, заплащането на трудовото възнаграждение е уговорено ежесечно, в месеца следващ този, в който е положен труд.Предвид ,че се претендира трудово възнаграждение за периода 01.04.2023год. – 14.04.2023год. ,то съгласно уговореното това трудово възнаграждение ,независимо от прекратяването на трудовото правоотношение между страните е било дължимо през месец май 2023год.

Същевременно ,съгласно чл.228,ал.3 от КТ ,обезщетението по чл.224,ал.1 от КТ ,като такова дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение е дължимо до последния ден на месеца ,следващ този през който е прекратено трудовото правоотношение.

Или това е последния ден на месец май 2023год.

След като работодателя е заплатил дължимото трудово възнаграждение и обезщетение по чл.224 от КТ на ищцата на 27.06.2023год.,т.е. след изтичането на горепосочените срокове /до 31.05.2023год./ ,то се налага извода ,че той е бил в неизпълнение към датата на депозиране на исковата молба в съда /22.06.2023год./ .

Ето защо той е станал и причина за образуване на делото ,поради което следва да понесе отговорността за разноските ,които е направила ищцата.

Същата претендира сумата от 850лв.,представляваща адвокатско възнаграждение ,уговорено в договор за правна защита и съдействие от 15.06.2023год. и платено в брой при подписването му.

От ответната страна е направено възражение за прекомерност на същото,което съда намира за основателно.

Минималния размер на адвокатското възнаграждение ,съгласно чл.7,ал.2 ,т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения,възлиза на 501лв.,като предвид действителната правна и фактическа сложност на делото / проведено едно съдебно заседание ,при направено прашане от страна на ответника/ ,съдът счита ,че уговореното от 850лв. се явява прекомерно и следва да бъде намалено до минималния размер.

Водим от изложеното ,съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. П. Х.,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Академик Стефан Младенов“ , № 76 **срещу** Ол Ин Студио ЕООД ,ЕИК : 204767610 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“България“ № 58,офис 9 обективно кумулативно съединени осъдителни искове , с правно основание чл.128,т.2 от КТ , за заплащане на сумата от **1303,71 лева** ,представляваща незаплатено трудово възнаграждение за периода от 01.04.2023 г. до 14.04.2023 г. , и с правно основание чл.224 от КТ за заплащане на сумата в размер на **707,02лв.** ,представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от шест работни дни,като неоснователни,погасени чрез плащане в хода на делото.

ОСЪЖДА Ол Ин Студио ЕООД ,ЕИК : 204767610 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“България“ № 58,офис 9 **да заплати** на Г. П. Х.,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Академик Стефан Младенов“ , № 76 ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **501лв.**,представляваща деловодни разноски .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____